

שם עב גמ' ראיתי בקדשו דוד שכ"ב ע"ש :
 ור"ה אמר באמצע הגג מחלוקת
 עיין להרמב"ם ומש"ע כס' קדשי
 דוד עש"ב :

שם תו' ד"ה עשרה וכו' גבי שבת מחילה ו'
 וכו' ע"ש וכן בכל דוכתא דבעי'
 מחילה עשרה כי הויא דס' פ' מי שמתו דהל' כל ס' ת' לרין'
 לעשות לו מחילה ו' וכפ' ק' דפסחים דף ו' ע"א חר"ה ר'
 חתנו של עכו"ם עושה לו מחילה טפחוס מהבא הוא
 דלפי' ועיין לקמן דף י"ד ע"ב ע"ש :

דף ה' ע"א גמ' ט"ז וכו' י"ד ה"ה מלמעלה
 קדש למ"ד מלמטה וכו' דע'
 שמהלכו בתרנום שיר השירים על פסוק דיו גללוהב וזל'
 תרי עשר שבעין דיעהב עבדו' גלילן על ט"ז בלילא
 דהבא דקדשה גלילן על תרי עשר מרגלותא על חבחה
 תלתא דעלמא הוי' רחין גליל' על חזמר וכו' חידוש
 גדול בעיני שט"ז כתוב השכנים והלכות קבוצי' באבני'
 ושמעתי דבונה התרנום על החזן וזו הפסד שמיחזן
 עליוהן כמין טסוהב וקבוצי' כי החכמים וזה הטוס קראו
 התרנום ט"ז :

שם חין דמין כלי מהבשטו ראיתי כס' מיש חיים
 דרשו' כס' מנות על מה שפירש' שם בפ' וכלי
 הקדש זה הארץ והטון הקדש שם שהרי מסויגין דסוכה
 משמע דלון אינו נקרא בלוי' וק' פירש' בחומש שט"ז כ'
 כלי קדש עכ"ל וכו' דהוי' הטון כ' בלי' אל' דכונה ה"ס
 הוי' חין דמין כלי שזינו מלבוס חרש מכלי חכשט שהוא
 מלבוס חרש בדפליש' ומזינו קרא מלא בתורה דקרי
 לחכשט כלי בפ' ב' כלי כסף וכלי זהב ושמתם על כניכם
 וכו' :

תו' בד"ה קדש למ"ל וכו' קדש למ"ד בחלחל
 שטטה השחוקנה וכו' עכ"ל וכו' כ' פי'
 זה כזבת דף ס' ג' ע"ב בפ"ד ע"ש ומלחתי להרשב"א
 שם בחו' שכ' פי' זה כזבת דף ודחתי שאין דרך כתיבה
 וקריאה כן וזכר כתב אל' ה"ת זל' פי' שם מלמעלה בראש
 ג' ציה שניה וקדש למ"ד מלמטה כסוף שטטה ראשונה
 ומפני שאדם פוגע תחלה בראש שטטה שניה קורה
 למעלה ולמעלה במקום זה הקדמה (והוא כפי' רבי' בחיו
 בשם הראב"ד שהביאו ה' מע"ח) עכ"ל זה הפך ממ"ס
 התוס' בשמו כזבת ובערוך עקד יקרי' כ' וזל' כ' הוי'
 כזבת קדש לה' כדי שיהיה השם למעלה ונקרה כדלוי
 עכ"ל וזה שמעתי פירושו ועיין בכנה"ג ח"ח מ"ק פ"ט
 מה' בלי המקדש מה שהאריך בענין זה ובס' חק נתן זל'
 שם ע"ש :

שם ד"ה מסגרתו וכו' ומסקנא לא קאיוכו פי'
 שם רשב"ה וכו' וכ"כ התו' בשמו
 בעי' וכו' דף ז' א' ע"א ומ"מ כ"ל להגיה רשב"ם שכ"כ
 שם בבבא ר' והוי' שם כ"כ משמו ואפי' דרשב"ם ס' ל'
 דהן טומאה לפשוטו כלי עץ אפי' מדרבנן ואפי' ברך של
 קח' ומי' מ"מ מיתו התו' הכא ראינו מפורשו דלמסקנא
 לא קאי הכי :

בא"ד לא דמילך נהוה מחמת שהרפין רחבין
 וכו' דדמו לבית קיבול כדפי' בקוג' וכו' ר"ל
 שדף של נחתום הוא משמש משמש ארס ואינו משמש ארס
 דאפי' דבעלמא לית ליה טומאה כלל כי הוי' דהקולב
 והחיות והמורה שאין דף של נחתום מחמת שהדף רחב
 דמי' לבית קיבול ולכן מקבל טומאה ממש' מדרבנן כדפי'
 כד' במנחות לשיטתו דמנה"ט טומאה העב' המהפכ'
 ד

מדאוריותא דאלו לשיטת התוס' טעמא דטומאה משום
 דמשמש ארס ומשמש משמש ארס ועיין בחו' הר' וכו'
 לקמן דף יב' ע"ב חר"ה ח' ר' סככה כחלום זכרים עש"ב :
בא"ד ואי הו' ל' דף של נחתום וכו' ע"ש מהרש"ל
 ומהרש"א ומהר"ם מלובלין זל' ולי' נר' לפרש
 דבונתם הוא דהוי' דרש' דת' כ' אסמכתא בעלמא הוא
 לכ' ע' ובעלמא המתהפכת דמס' ל' אי מקבל' מדאוריות'
 הוי' כדפי' שם שראוי להשתמש בה משני לדרש' וכו'
 מכו' בדבריהם בעי' וכו' דל' וכו' המוכר את הכות
 ע"ש :

שם ד"ה ואל' ויכח וכו' וכהן הדיוט ח' ג' וכו'
 דיש מקום וכו' ר' לאפי' ד' דכהן הדיוט
 הו' ל' נמי תפלן בראש כדלמרי' בריש ערכין דף ג' ע"ב
 והתפלן הוא במקום שמוחו של תיטק רופס כדלמרי'
 במנחות דף ז' ע"א ואותו מקום אינו סמוך לפדחת אלא
 רחוק הרבה וא"כ מ"ס כהן הדיוט מכ"ג ותי' דהוי' יכול
 להשתמש במקום שג' מניח הניץ דיש מקום בראש וכו'
 ומ"ס מקום שמוחו של תיטק רופס לאו דוקא חלה ה"ה
 מקום הסמוך למלח וכו' הו' שם ולא פוקי מסכרת הר"ר
 אלחנן שהוכח בתי' כפ' יוהד דע"א ע"ב עש"ב ועיין
 בהרשב"ך ח' ח' ס' למ"ד ע"ש :

בא"ד ואפי' ד' דבני ט"ז כתוב מלחמה וכו' וכו'
 עיין מה שגמ' ה' מע"ס זל' והוא דוחק
 שהרי כתו' עידיהן דף ז' כתבו ג' כ' כלשון זה ע"ש לכך
 נראה דמקרא לחזרה לא ק' ל' דמל' דלמרי' דכתיב על
 המלח היונו מעל המלח וזל' דגובה הראש קרי' מלח
 כמ"ס הת' יב' יוהד שסומנו שם כסוף דכיהם כתבו
 וז' ועוד הוי' מביא ה"ר אלחנן ראינו שהיה על הראש
 מדלמרי' גבי ינאי הקס לחם כלין שכן עיטק משמע
 שעל הראש כמו בין עיטק דתפלן עכ"ל וזוהי משמע
 כהנהגת מהר"ם מלובלין זל' ועיין בס' התרומה סימן ר'
 במשפט מקום הנחת התפלן ע"ש :

בא"ד ומהו כל' גמ' וכו' וכן מזינו כל' המשנה בפ'
 בא' לורף ע"א ע"ב כ' ג' וכו' והדיוט כד'
 בכתוב' ומכחי' ומנפת ואכנט וראיה זו הביאה הר"ם
 פ' תלום ע"ש והתו' ס' ל' דמהו' ליכא ראי' דקרי' ליה
 מנפת משום דקבעי' למתני סופא מוסיף עליו כ' ג'
 נקט כריש' מנפת וק"ל :

ע"ב גמ' גמירי חין פני כריש פחותי' מטפת
 וד"ה גמ' גמירי ראינו כס' מענה לזון
 בערך פנים שתמה מהא דלמרי' בפ' דבילה רב"ב ע"ב
 ובמה פת עבה אר"ה טפח שכן מזינו כלחם הפני' טפח
 ופי' דשי' דשמו לחם הפנים ואין פנים פחותים מטפח ע"ש
 ומתנימה דר"ה הכא מלחם הפנים פשיטא ליה דפנים
 טפח ואמאי לא גמר לה ההם בסוכה מפני' דלחם הפני'
 עכ"ל ולק"מ דהא דפשיטא ליה לר"ה התם כבינה דלחם
 הפנים הוא טפח הוי' משום דגמירי לה מפנים דכריש
 כמ' שר' הכא בפני הכפרת דאין פנים פחותים מטפח
 ומפרש ר"ה דגמר מפני כריש כג' פשוט :

דף ו' ע"א רש"י ד"ה והאכל וכו' ליתן
 שיעור לאוכל כד' ח' וכו' בולקוט מבינה וכו'
 ליתן שיעור לאוכל כדי שיאכל שוכר דמינו דהעני' גמ'
 שוכר למיתב ואוכל ע"ש וה' גמירי הר"ם פ' ד' גמירי
 והרע"ב שם ע"ש ועיין בהר"ם ס' סדר מלמד שגב'לם
 ממנו ג' בולקוט והר"ם ע"ש כס' קרבן הדרן שם דף
 קמ' גומה שהק' שם כס' ג' והלבוש (ועיין בספר גן
 המלך